

17 Δεκεμβρίου 1990

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΠΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

MOHAMED SALAMA SELIM MALAH,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5199).

Ποινή — Κατοχή ναρκωτικού τάξεως Β (343 κιλά ρητίνης καννάβης) επί σκοπού προμηθείας του σε τρίτα πρόσωπα — Μεταφορά δια πλοιαρίου από Λίβανο — Ηγετικός ρόλος του εφεσείοντα — Η έφεση κατά ποινής φυλακίσεως 5 ετών απορρίπτεται.

Στην υπόθεση αυτή το Ανώτατο Δικαστήριο παρετήρησε ότι οι ποινές, που τα Κακουργιοδικεία επιβάλλουν δεν είναι οι maximum, αλλά οι minimum δυνατές. Είναι καιρός τα Δικαστήρια, αναλογιζόμενα τις ευθύνες τους έναντι της Κύπρου και των άλλων χωρών προσορισμού των ναρκωτικών, να επιβάλλουν αυστηρότερες ποινές.

5

10

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Koukos v. The Police (1986) 2 C.L.R. 1,*Georghiou and Others v. The Republic* (1986) 2 C.L.R. 109,*Dewedar and Another v. The Republic*, (1988) 2 C.L.R. 159,

15

Kablawi και άλλοι v. Δημοκρατίας, (1990) 2 Α.Α.Δ. 494.**Έφεση εναντίον Ποινής.**

Έφεση εναντίον της ποινής από Mohamed Salama Selim Malah ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 3 Οκτωβρίου, 1989 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 22836/89) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου προς τον σκοπό όπως προμηθεύσει τούτο σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2)

20

30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχότροπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος 29/77) και καταδικάστηκε από τον Πρόεδρο Επαρχ. Δικαστηρίου Κωνσταντινίδη, τον Πρ. Ανωτ. Επαρχιακό Δικαστή Κορφυώτη και
5 τον Επαρχιακό Δικαστή Κληρίδη σε φυλάκιση 5 χρόνων.

Γ. Παπαντωνίου, για τον εφεσείοντα.

Σ. Μάτσας, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για την εφεσίβλητη.

10 ΠΡΟΕΔΡΟΣ Α. ΛΟΙΖΟΥ: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον της ποινής πενταετούς φυλακίσεως που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα που βρέθηκε ένοχος με τη δική του παραδοχή στην κατηγορία ότι είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως "Β", του Μέρους ΙΙ του πρώτου Πίνακα
15 προς τον σκοπό όπως προμηθεύσει τούτο σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχότροπων Ουσιών Νόμου του 1977, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67/82 είναι υπερβολική.

20 Ο εφεσείων, ο οποίος είναι εργάτης από την Αίγυπτο, ηλικίας πενήντα ετών, ύπανδρος με επτά τέκνα από τα οποία τα τέσσερα ανήλικα, συλλήφθηκε στις 25 Ιουλίου 1989, μέσα σε πλοιάριο, από άνδρες της Λιμενικής Αστυνομίας που περιπολούσαν με αστυνομική άκατο στη θαλάσσια περιοχή της Δημοκρατίας, νότια του ακρωτηρίου
25 Κάβο Γάτα.

Μόλις η αστυνομική άκατος έγινε αντιληπτή, το πλοιάριο του οποίου επέβαινε ο εφεσείων, ανέπτυξε ταχύτητα και οι επιβαίνοντες σ' αυτό άρχισαν να ρίπτουν στη θάλασσα αντικείμενα, τα οποία περισυλλέγηκαν από την
30 Αστυνομία και βρέθηκαν να είναι εννέα ελαστικά αυτοκινήτου που στη συνέχεια διαπιστώθηκε ότι περιείχαν 939 πλάκες ρηίνης καννάβεως συνολικού βάρους 343 κιλών και 241 γραμμαρίων. Οι επιβαίνοντες του πλοιαρίου με
35 εξαίρεση τον πλοίαρχο μεταφέρθηκαν στην αστυνομική άκατο και στη συνέχεια όλοι συμπεριλαμβανομένου του

πλοίαρχου τέθηκαν υπό κράτηση.

Από τις καταθέσεις που έδωσαν στην Αστυνομία φάνηκε ότι ο εφεσείων, όπως και ο πλοίαρχος του πλοιαρίου ήταν οι μόνοι που γνώριζαν από την αρχή ότι το εμπόρευμα που θα μετέφεραν ήταν ρητίνη καννάβης. Στην πραγματικότητα αναφέρθηκε ότι ενεπλάκησαν στην υπόθεση αυτή από κάποιο ονόματι Καρκασιάν, στην πόλη Τρίπολη του Λιβάνου και ότι ο εφεσείων ήτο το πρόσωπο που πλησίασε ο Καρκασιάν για να βοηθήσει τον πλοίαρχο και το πλήρωμα. Για τις υπηρεσίες του ο εφεσείων συμφώνησε να εισπράξει το ποσό των \$20,000.- δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το Κακούργιοδικείο Λεμεσού, ενώπιον του οποίου παρουσιάσθηκαν και παραδέχθηκαν ενοχή, επιβάλλοντας ποινές στους έξι κατηγορουμένους μεταξύ των οποίων ήτο ο πλοίαρχος του πλοιαρίου και ο εφεσείων, διαπίστωσε καθαρή διαφορά στην έκταση της ευθύνης των διαφόρων κατηγορουμένων και διαφοροποίησε τις ποινές που επέβαλε χαρακτηρίζοντας το ρόλο που έπαιξαν ο πλοίαρχος και ο εφεσείων σαν ρόλο καίριο και ηγετικό στην όλη επιχείρηση. Ορθά δε διαφοροποίησε τις ποινές που επέβαλε ακολουθώντας τις καθιερωμένες αρχές που αναφέρονται στις υποθέσεις *Koukos v. The Police* (1986) 2 C.L.R. 1, *Georghiou and Others v. The Republic* (1986) 2 C.L.R. 109 και *Mohammed M. Dewedar and Another v. The Republic* (1988) 2 C.L.R. 159.

Ακούσαμε το τί ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα εξέθεσε ενώπιόν μας, και έχοντας υπόψη την ολότητα των περιστατικών της υπόθεσης συμπεριλαμβανομένου και του καλοσχεδιασμού και του τρόπου εκτέλεσης της όλης επιχείρησης στην οποία ένα από τους ηγετικούς ρόλους έπαιξε ο εφεσείων, όπως επίσης και τις προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η ποινή που του επιβλήθηκε δεν ήταν καθόλου υπερβολική.

Στην πρόσφατη απόφαση στην υπόθεση *Khaled*

Καblawi και άλλοι v. Της Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 494, το Δικαστήριο τούτο είχε την ευκαιρία να επαναλάβει δια πολλοστή φορά τη σοβαρότητα των αδικημάτων της εμπορίας ναρκωτικών, και το καθήκον το οποίο έχουν τα 5 δικαστήριά μας να πατάξουν αμείλικτα τα εγκλήματα του τύπου αυτού. Υποδείξαμε ότι οι ποινές που κατά κανόνα επιβάλλονται από τα πρωτόδικα Δικαστήρια και τα Κακουργιοδικεία, δεν αποτελούν το ανώτερο όριο της ορθής προσέγγισης στην επιμέτρηση της ποινής αλλά στις πλεί- 10 στες όσες περιπτώσεις το ελάχιστο που θα μπορούσε να επιβληθεί και ότι είναι καιρός, αναλογιζόμενα τα δικαστήρια την ευθύνη έναντι της κοινωνίας της Κύπρου και των άλλων χωρών προς τις οποίες συνήθως προορίζεται το εμπόρευμα αυτό του λευκού θανάτου να επιβάλλονται αυ- 15 στηρότερες ποινές, λαμβάνοντας πάντοτε, βέβαια, υπόψη και τις προσωπικές συνθήκες των κατηγορουμένων, ένα στοιχείο ουσιαστικό στην επιμέτρηση της ποινής.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτε-
ται.

20

Η έφεση απορρίπτεται.